

DZIEŃ 6. 26.02

Słowo życia:

„Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam sobie przypomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj” (Mt 5, 23–24)

Przczysty Stróżu Dziewicy, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Przczysty Stróż Dziewicy.

Józef posłuszny poleceniu anioła nadał urodzonemu przez Maryję Dziecku imię i stał się Jego prawnym ojcem. Jednocześnie – jako mąż Maryi – stał się stróżem i sługą Jej tajemnicy. Poświęcił swoje wyobrażenia o rodzinie i ojcostwie i wznosił się na wyżyny miłości.

Wzajemna miłość Józefa i Maryi pogłębia się, staje się jeszcze bardziej niezwykła i bezinteresowna, a tym samym coraz bardziej podobna do więzi, jaką mają zbawieni w niebie¹.

Uczmy się od Przczystego Stróża Dziewicy rezygnacji z własnych planów na rzecz coraz większej miłości.

Marek:

Ten, kto prawdziwie kocha, ma odwagę jak Józef zanegować siebie, ponieważ odnalazł się bogatszym w osobie, którą pokochał. Takiej miłości obce jest pojęcie równowagi. Kto tak kocha, wcześniej lub później mniej już pamięta o samym sobie.

Serce Józefa uczy nas, że tylko miłość pozwala przekroczyć granice czasu i wejść w obszar wieczności.

Kto kocha, gotów jest oddać wiele. Potrafi zrezygnować z wielu rzeczy, poświęcić nawet własne marzenia i życie. Nadzieja karmiona taką miłością daje wystarczającą siłę do pomyślnego ukończenia rozpoczętego dzieła, dojścia tam, gdzie prowadzi serce, stęsknione nowego piękna i większej szlachetności.

Św. Jan Paweł II: „Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie» (Mt 1, 24). Wziął Ją razem z całą tajemnicą Jej macierzyństwa, razem z Synem, który miał przyjść na świat za sprawą Ducha Świętego. Okazał w ten sposób podobną jak Maryja gotowość woli wobec tego, czego odeń żądał Bóg przez swego Zwiastuna” (*Redemptoris Custos*, nr 3).

Papież Franciszek: „Także poprzez niepokój Józefa przenika wola Boga, Jego historia, Jego plan. W ten sposób Józef uczy nas, że posiadanie wiary w Boga obejmuje również wiarę, że może On działać także poprzez nasze lęki, nasze ułomności, nasze słabości. Uczy nas także, że pośród życiowych burz nie powinniśmy bać się oddać Bogu ster naszej łodzi. Czasami chcielibyśmy mieć wszystko pod kontrolą, ale On zawsze ma szersze spojrzenie” (*Patris corde*, nr 2).

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów *Litanie do św. Józefa*.

Ćwiczenie dodatkowe:

Pomyśl, co zrobić, aby zadbać o większą czystość serca, spojrzenia, myśli, słów.

Notatki twojego serca:

¹ Por. M. Dziewiecki, *Św. Józef – psychospołeczny portret dojrzałego mężczyzny*, opoka.org.pl/biblioteka/T/TS/swieci/s_jozef_mezcz.html.